

Nr 285.

Av herrar **Wagnsson** och **Åman**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i förordningen den 30 maj 1941 (nr 350) angående skogsvårdsstyrelser m. m.

I proposition nr 126 har Kungl. Maj:t förelagt riksdagen förslag om ändring av förordningen den 30 maj 1941 angående skogsvårdsstyrelser m. m., innebärande bl. a. nya lönebestämmelser för skogsvårdsstyrelsernas personal.

Enligt propositionen skola tjänstebeteckningarna 1:e länsskogvaktare, länsskogvaktare och biträdande länsskogvaktare utbytas mot beteckningarna 1:e distriktsskogsmästare, distriktsskogsmästare och biträdande distriktsskogsmästare. Ifrågasvarande befattningshavare föreslås skola erhålla lön enligt lönegraderna A 15, A 12 och A 8 i civila avlöningsreglementet. Till grund för propositionen har legat det av 1944 års skogsvårdsstyrelseutredning avgivna betänkandet med förslag till ändrad personalorganisation för skogsvårdsstyrelserna och därmed sammanhängande frågor om personalens anställnings- och avlöningsvillkor samt pensionering.

Skogsvårdsstyrelseutredningen hade emellertid föreslagit, att 1:e länsskogvaktare, länsskogvaktare och biträdande länsskogvaktare måtte erhålla lön enligt resp. lönegraderna A 16, A 13 och A 8. I remissyttrandena över de sakkunnigas förslag ha av såväl personalorganisationerna som en del skogsvårdsstyrelser framförts yrkanden om att de biträdande länsskogvaktarna måtte erhålla lön enligt civila avlöningsreglementets lönegrad A 9.

Skogsvårdsstyrelseutredningen hade i likhet med vad skogsstyrelsen föreslog i sitt år 1944 framlagda förslag till lönereglering för skogsvårdsstyrelsernas personal förordnat, att befattningshavare för placering i löneklass skall äga tillgodoräkna sig den tid, varunder han före den 1 juli 1946 oavbrutet innehaft motsvarande befattning hos skogsvårdsstyrelse. Samma anordning har föreskrivits vid lönereglering för lantbruksundervisningsanstalternas befattningshavare och har även föreslagits för hushållningsällskapens personal. Utredningen ansåg, att en motsatt princip i många fall skulle innebära uppenbara orättvisor gentemot vederbörande befattningshavare. Av samtliga myndigheter, som yttrat sig i ärendet, ha endast statskontoret och lönenämnden varit av annan mening än utredningen i vad det gällt denna fråga.

Med hänsyn till de såväl teoretiska som praktiska kvalifikationer, som krävas av dessa befattningshavare, anse undertecknade att det skulle innebära en obilighet mot ifrågasvarande personalgrupp, därest de placerades i lägre lönegrad än

vad skogsvårdsstyrelseutredningen föreslagit. Detta är jämväl motiverat med hänsyn till det stora ekonomiska ansvar, som åvilar dessa befattningshavare, samt den anmärkningsvärt långa tjänstetid, som erfordras för erhållande av ordinarie tjänst. Det förtjänar jämväl att uppmärksammas vad skogsägarna själva genom Sveriges skogsägareföreningars riksförbund anfört i denna fråga: »Riksförbundet önskar endast rent allmänt framhålla, att den personal det här är fråga om har fått sig ålagda arbetsuppgifter, känsligare och mera svår-
bemästrade än inom flertalet områden i allmän tjänst, och att dess villkor bör bedömas med hänsyn härtill. Landets skogsägare äro utomordentligt beroende av denna personal och anse endast det bästa materialet gott nog för sig. Med hänsyn härtill och i någon mån till att ifrågavarande tjänstemän, kanske särskilt länsskogvaktarna, tidigare otvivelaktigt varit underbetalda, vill riksförbundet principiellt deklarerat som ett önskemål, att personalen i både löne- och pensionshänseende placeras så gynnsamt, att rekryteringen till denna för det allmänna liksom den enskilde synnerligen viktiga tjänstemannakår i all möjlig mån underlättas.»

Beträffande den i propositionen föreslagna bestämmelsen, att redan intjänade tjänsteår icke skulle få tillgodoräknas för löneklassplacering, må framhållas, att det måste anses obilligt, om äldre befattningshavare med ett stort antal tjänsteår skulle placeras i samma löneklass som yngre och relativt nyanställda kollegor. Därtill kommer att länsskogvaktarna tidigare uppenbarligen varit missgynnade i lönehänseende, varför de med fog kunna göra anspråk på att de tillämpningsföreskrifter, som skola gälla för övergång till det nya lönesystemet, givas den utformning, som skogsvårdsstyrelseutredningen föreslagit.

De befordringstjänster för skogsskoleutbildad personal, som skogsvårdsstyrelseutredningen föreslagit, ha i propositionen reducerats från 61 till 12 st. Med hänsyn till utredningens starka motivering för dessa tjänster synes deras överförande till distriktsskogsmästarbefattningar icke böra ske. Utredningens förslag om nyinrättande av befattningar som skogstekniska konsulenter hava i princip tillstyrkts eller lämnats utan erinran av bl. a. skogsstyrelsen och samtliga skogsvårdsstyrelser utom två. Vissa skogsvårdsstyrelser ha livligt förordat inrättandet av ifrågavarande befattningar. Angående de föreslagna förste distriktsskogsmästartjänsterna (förste länsskogvaktare) må erinras därom, att dessa enligt utredningen i betydande utsträckning skola bedriva upplysningsverksamhet i skogsvårdsfrågor. Departementschefen har i propositionen också framhållit den stora betydelsen av en ökad upplysnings- och undervisningsverksamhet, då det gäller att hos skogsägarna öka intresset för en god skogsvård, vilket synes tala för tjänsternas inrättande på sätt som av utredningen föreslagits. Det av utredningen uttalade önskemålet att genom befordringstjänsternas inrättande höja rekryteringen allmänna standard synes även vara värt allt beaktande i detta sammanhang.

Under åberopande av det ovan anförda hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta,

att förste distriktsskogsmästare skall avlönas enligt lönegrad A 16, distriktsskogsmästare enligt lönegrad A 13 och biträdande distriktsskogsmästare enligt lönegrad A 9 i civila avlöningsreglementet,

att nyssnämnda befattningshavare för placering i löneklass skola äga tillgodoräkna sig den tid före den 1 juli 1946 som de innehåft motsvarande befattning hos skogsvårdsstyrelse, samt

att samtliga av 1944 års skogsvårdsstyrelseutredning föreslagna befordringstjänster för skogsskoleutbildad personal måtte inrättas i full överensstämmelse med utredningens förslag.

Stockholm den 26 mars 1946.

Ruben Wagnsson.

Valter Åman.

Nr 286.

Av herr **Gustavson m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i förordningen den 30 maj 1941 (nr 350) angående skogsvårdsstyrelser, m. m.

(Lika lydande med motion i Andra kammaren nr 442.)

Stockholm den 27 mars 1946.

John Gustavson.

Gustaf Karlsson.

Oscar Mattsson.

Karl H. Andersson.

Erik Arrhén.
